

ת"פ 8353/08 - מדינת ישראל נגד ש' ע'

בית המשפט המחוזי בירושלים
ת"פ 19-08-8353 מדינת ישראל נ' ש' ע'
25.11.2021
לפני כבוד השופטת תמר בר-אשר
מדינת ישראל המאשימה
נגד הנואשם ש' ע'

בא-כוח המאשימה: עו"ד בני ליבסקינד (פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי))

בא-כוח הנואשם: עו"ד אחמד עואודה

遮ר דין

על-פי הכרעת הדין מיום 4.12.2019, הנואשם הורשע בהתאם להודאותו במסגרת הסדר טיעון בעבירות תקיפת קטן בידי אחראי בנסיבות חמימות, לפי סעיף 868(ב) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **החוק**).

ה Hodat ha-noashim v-harshuto hi b-masgurat ha-sder teiuon, asher kall al tikkun kتب האישום ו-hodat ha-noashim be-ubodhoti, ar la kall ha-semma be-unin ha-avonsh. Uod hoscam ci yigsho tsukir matum shirot ha-mabchon be-unin ha-noashim v-kon tsukir v-be-unin nafgavut ha-avirah, asher bespo shel dbar la hogosh.

מאז הכרעת הדין שולב הנואשם במסגרת טיפולית ארוכת טווח מטעם שירות המבחן ומטעם זה הטיעונים לעונש נשמעו במהלך כשנתיים, ביום 14.11.2021. קודם לכך ובהתאם להמלצת שירות המבחן, התקבלה חוות דעת הממונה על עבודות שירות בעניין התאמת הנואשם לעונשה בדרך זו.

עובדות כתוב האישום שבhaven הודה הנואשם

2. הנואשם נשוי בשנית לא', השנים גרים *** בירושלים ולהם ילד משותף, שבמועד הגשת כתוב האישום היה כבן חודשיים (היום הוא בן כשנתיים וחצי). קודם לנישואיו עמה, היה נשוי לס' שמננה התגרש ולהם חמישה ילדים משותפים, שנולדו בין השנים 2004-2011 (מהפירוט של תאריכי הלידה בכתב האישום, ניכר כי נפלטו טעויות) ובهم מ' ילידת שנת 2004.

3. ביום 8.7.2019 עת הגיעו הנואשם לבתו, סירה לו א' על התנהגותה של מ', אשר לטענתה, אינה מכבדת

עמוד 1

אותה. בשל כך ובעוד מ' עמדת מול הנאשם, הוא צעק עליה וسطר בחזקה על פניה ליד עיניה השמאלית. כתוצאה לכך נגרם למ' שבר ברכפת ארכובת עין שמאל, שבר בלמינה פרופיריה (lamina propria - שכבת הרירית המינוחת) עם כליות רקטוס מדיאלי (rectus medial - שריר החזת גלגל העין) והגבלה בהעלאת העין. בשל כך מ' אושפזה בבית חולים ונותחה בהרדמה כללית לתקן השבר.

סיבת אי הגשת תסקיר בעניין נגעת העבירה

4. מלכתחילה נקבע לבקשת התביעה, כי יוגש תסקיר בעניין נגעת העבירה, אולם עדמת מפקחות נפגעי העבירה קטינים הייתה כי עצם עירכת התסקיר עלולה לפגוע בקטינה, אשר אינה מטופלת באמצעות גורמים מקרים. לפיכך ולאחר קבלת עדמות הצדדים, נקבע כי לא יוגש תסקיר כאמור (עדמת המפקחות מיום 25.12.2019 ומיום 26.1.2020; החלטה מיום 4.2.2020).

התסקירים מטעם שירות המבחן

כללי

5. לאחר הכרעת הדין מיום 4.12.2019 והפנית הנאשם אל שירות המבחן לשם קבלת תסקיר, הוא שולב בתוכנית טיפול ארוכת טווח לטיפול באבות אלימים כלפי ילדיהם. מטעם זה נדחה מתן גזר הדין מעת לעת, בעוד שבמהלך תקופה בת כשנתיים, הוגשו בעניין הנאשם שישה תסקירים ועdecorנים מטעם שירות המבחן (קצין המבחן למבוגרים, מר ברק אריאב), המתארים את תהליכי הטיפול והשיקום שעבר הנאשם ואת התמודדו בתחום הטיפול.

6. על-פי האמור בתסקיריהם, הנאשם יליד 1981, כו�ן בן 40, נשוי בשנית ואב לשישה ילדים, חמישה בני 10-16 ובן כבן שנתיים מאמתו השנה, שכיהם היא בשלבי הירון מתקדמים. כו�ן הוא גර סמוך לבית הווי אשותו שכונת צור באחר בירושלים. הוא סיים שניים-עשר שנים לימוד עם תעודה וכן למד נגרות. במהלך השנים עבד בעבודות מזדמנות ובכלל זה, היה תקליטן באירועים, עבד כקצב וכן עבד בשיפוצים. קודם למעצרו היה במשך כשנה טבח במסעדה. הוא הצער מבין ארבעה ילדים, אביו עבד בעבר כרצף ואמו, שנפטרה לפני כשמונה שנים בהיותה בת 60, הייתה עקרת בית. הנאשם חווה קשי וטלטה בשל פטירת אמו, שהשפיעה לרעה על תפוקודו גם כבעל וכאב. שלושת אחיו נשואים ועובדים ומהלים אורח חיים תקין. אביו בת נוספת כבת 17 מזוגיות נוספת. מערכת יחסיו על הנאשם עם כל אחיו טוביה.

7. הנאשם נישא לאשתו הראשונה, שהייתה כבת גילו, בשנת 2001 ולשנים נולדו חמישה ילדים. לפני חמיש שנים הוא הורשע בעבירות אלימות כלפי אשתו ועוד הופנה לראשונה אל שירות המבחן. בעקבות הפנייתו, הוא שולב בתהליך טיפול המועד לגברים שנקטו כלפי בנות זוגן, אך התהליך לא מוצה מאוחר שבעקבות הרשעתו, הוא נדון לשלושים ומי מסר בפועל, מסר מוותנה וצו מבנן אשר שמכחו הופנה אל המרכז למניעת אלימות במשפחה בבית חנינה. הנאשם התקשה להשתלב בתהליך הטיפול במסגרת זו ובשל קשיו בשילובו בקבוצות אחרות בשפה הערבית, צו המבחן עסן

התרשומות שירות המבחן אז הייתה, כי אותו אירוע אלימות היה קשור בחווית אובדן אמו. בעקבותיו, לפני שלוש שנים, החליטו בני הזוג להתגרש ונקבע כי הילדים יהיו במשמורת הנאשם. הוא תיאר תקשורת פתוחה עם ילדיו, אך גם פערים בתפיסות ובהתנהלות עםם וכן שלל נקיטת אלימות כלפים, אך לדבריו, סמור למעצמו בהליך הנוכחי החלו מתחים רבים וריחוק, בעיקר על רקע מצוקה כלכלית.

כשנה קודם להליך הנדון התבחן הנאשם שנית עם צעירה בשנות העשרים לחייה ולשנים נולד בן משותף, כיום כבן שנתיים. לדברי הנאשם, יחסיו אשתו השנייה עם ילדיו טובים, אך לאחר לידת הבן בנותיו הגדלות החלו להתחזק אל אשתו ובתגובה לכך נגה קלפיהן באלימות. מאז שנעוצר, ילדיו עברו לגור עם אם בבית הוריה בשכונת ג'אבל מוכבר. בתסaurus הראשוני נאמר כי בשל צו הרחקה האוסר על הנאשם לפגוש את ילדיו, הוא לא יכול היה להסכים לבקשת אשתו הראשונה שהילדים יחוירו לגור עמו. מטעם זה, הוא פגש אותם רק פעם אחת לאחר שאם הביאה אותם אל מקום מעבר הבית, אך הוא פנה אל המשטרה כדי שלא ימצא כמו שהפר את צו הרחקה.

התסaurus הראשוני מיום 11.5.2020

8. על-פי האמור בתסaurus הראשוני, כבר במהלך השתתפות הנאשם ב��וצה הטיפולית בעקבות אירוע האלימות כלפי אשתו הראשונה, כנזכר לעיל, דיווחו מנהלי הקבוצה על השתתפותו בכל המפגשים בקביעות, על כך שהוא גילה מוטיבציה גבוהה להצלחת התהליך הטיפולי וכי הוא נתרם מהתקנית ולמד. על-פי התכנית שנקבעה עבورو, הוא אמרו היה להמשיך בכך במסגרת המרכז למניעת אלימות במשפחה בבית חניינה, התקבל לתוכנית ואף החל טיפול, אשר הופסק בשל המאסר שהושת עליו. לאחר שחררו וכאמרם, הוא התקשה לחזור להשתלב בתכנית בשל דאגות פרנסת והצורך להתמודד עם חובות כספים שניצבו בתקופת המעצר והמאסר ושל הליך הגירושין. עתה, בפגישה הראשונה עם שירות המבחן הביע הנאשם תוכנות חדשות בדבר הצורך בשילטה בכעסים והתמודדות עם ילדיו, לנוכח כוונתו לחזור ולגדלם ואף הביע נוכחות ורצון להשתלב בתחום זה.

בדיקה שנערכה עם העובדת הסוציאלית לפי חוק הנוגע העלתה כי בתקופת האירוע הנדון המשפחה לא הייתה מוכרת להם. הפניה הראשונה הייתה בתחילת שנת 2020, לאחר ששאותו הראשמה של הנאשם הביאה אליו את ילדיהם המשותפים לאחר שהתקשה לטפל בהם. מאחר שהנאים הורחקו מילדיו מכוח צו הרחקה, גורמי הרווחה העבironו את הילדים אל מרכז חירום ובעקבות ועדת הערצת מצב, אשר כללה פגישות עם הילדים וביקור בבית אם, הוחלט על העברת המשמורת המלאה אליה. זאת בין השאר, בשל חשש הילדים לחזור אל הנאשם ולהיפגש עמו ולאחר שהוואעה שכונעה כי עמדתם לא נבעה מהתשתת אם נגד הנאשם, אלא מחשש למצבו כלפי אם. לאחר מכן הועבר המשך הטיפול אל עובדת סוציאלית מטעם לשכת הרווחה ונמסר כי אם ניתן סיוע, כי הבית מצוי בטיפולים רפואיים בעקבות פגיעה הנאשם בה ואף לא דוח על ניסיון מצד הנאשם ליצור קשר עם הילדים.

9. שירות המבחן עמד על כך שהנאשם מכיר באחוריותו למשעו הנדונים ואף הביע חרטה עליהם, אך צמצם את

חומרת מעשי. לדבריו, במועד האירוע חזר משמורת כפולה בעבודה ופנה לנוח. בשל ויכוח בין בתו לאשתו השנייה, שבמהלכו הبت קיללה את אשתו, הוא התעורר ומאהר שאשתו נפגעה מבטו, הוא סטר לבתו בפנייה. לטענותו, המכחה לא הייתה חזקה וכי כלל לא התקoon לפגוע בה באופן קשה. לבקשת הבת, הוא לקח אותה לבדיקה רפואית כדי לוודא כי אמנים לא נפגעה באופן חמור.

10. שירות המבחן התרשם כי המעשה שבעניינו הורשע הנאשם בהליך הנדון, נעשה על רקע הייעדר כלים להסתודדות נורמטיבית ויעילה עם מצבים מורכבים ועם קונפליקטים משפחתיים. כמו כן, במצבים שבהם הנאשם חש חוסר אונים וזולול כלפיו, הוא מתקשה לוויסת את רגשותיו והוא עלול לפעול באלימות. עם זאת נאמר, כי הנאשם הוביל רצון לטפל בעצמו ולשפר את תפקודו ההורי מתוך רצון לשמש אב מיטיב.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם משקיע ממאמצים לניהל אורח חיים נורטטיבי ומתפרק, אך מתוך דימוי עצמי נמוך, הוא נוטה להציג פסאדה של תפקוד ומעמד גבוה. אמונם הצליח בכך במהלך חייו, אך כאשר נתקל בקשיש ובמצוקה, לא היו לו כלים להסתודדות והוא פועל מתוך קשיי שליטה ותחושת פגעה רגשית בדימויו ובמעמדו. עוד עלה, כי הנאשם פועל מתוך צורך לחוש הצלחה ושליטה וכי במצבו לחץ שבו הוא חש חוסר שליטה, הוא עלול לפעול באלימות ובתוקפנות, תוך קושי לבחון את ההשלכות של מעשיו ואת הפגעה בבני משפחתו. על-פי הערצת שירות המבחן, בכל אלו יש כדי לשמש גורמי סיכון להישנות מעורבות אלימה מצד הנאשם במסגרת המשפחה. מנגד נאמר, כי הנאשם רמת אינטלקטואלית תקינה ויכולת ביטוי מילולית תואמת וכי הוא פועל מתוך עולם ערכיים תקין. הוא אינו מעורב בחברה שלית ופלילית והוא מבטא רצון לחוי משפחה ועובדת תקינים. אף נראה כי ההליכים המשפטיים הביאו אותו להפנתה הביעות באופן התנהלוותו ולקבלת גבולות מסווגת משפחתו ואף גרמו להרטעתו מחרזרה על מעשי אלימות נוספים. בעבר הוא הצליח להיעזר בתהיליך הטיפולי, גם אם היה חלקו וכיוום הוא מבקש להשתלב בתהיליך טיפולי נוסף ומתחאים. בכל אלו יש לדעת שירות המבחן, כדי להציג על סיכון שיקום והימנעות מהתנהגות אלימה מצד הנאשם במסגרת משפחתו.

לנוכח האמור, שירות המבחן המליץ לבחון אפשרות של שילוב הנאשם בתהיליך טיפולי מתאים ומטעם זה התקבשה דחיתת הדיון בעניין עונשו של הנאשם ארבעה חודשים.

11. לנוכח המליצה האמורה ולאחר שהתקבלה עדמת המשימה, נקבע כי הטיעונים לעונש יידחו ארבעה חודשים.

לבקשת הנאשם, אשר אותה עת שהה במעצר בית מלא בבית הורי אשתו באזור אחר, נקבע דיון ביום 11.6.2020 בעניין תנאי שחרורו. בהחלטה שניתנה בתום הדיון, שבו נשמע גם מעסיקו של הנאשם, נקבע כי הנאשם רשאי לצאת לעבודה במסעדה, ללא ליווי מפקח, שישה ימים בשבוע בשעות שנקבעו.

התסניר השני מיום 8.9.2020

12. לנוכח משבר הקורונה שהיא בעיצומו, הודיע שירות המבחן על קשיים בפתיחת מספר קבוצות מספק לטיפול באבות הנוגדים באליםות כלפי ילדיהם ולפיכך דוח כו הנאשם עדין בראשית המתנה להשתלבות בקבוצה. עם זאת, הוא שולב בפגישות פרטניות תכופות שאליהן הגיע בקביעות. במהלכן סייר על קשייו בשל מעצר הבית וסירוב ילדיו להיפגש עמו והביע הכרה ורצון לשיקום יחסיו עם ולשוני התנהגותו. עוד נאמר, כי בעקבות חזרתו לעובדה חל שיפור במצבו הכלכלי והרגשי וכי הוא אף תיאר את הצלחותיו לנוגג באיפוק במצבו לחץ, גם אם נזכר כי הוא משור תוקפנות סמייה.

מגורמי הטיפול נמסר כי המשפחה מטופלת באמצעות לשכת הרווחה האזרית, הילדים בקשר עם אם ומצבם משתפר ואף לא דוח על ניסיונות מצד הנאשם ליצור קשר עםם. כן נאמר, כי הילדים סיירו על הזנחה ואלים בתקופה שבה היו אצל הנאשם ولكن הבינו רצון להישאר עם אם.

13. בשל התרומות שירות המבחן בדבר כנות רצונו של הנאשם להשתלב בקבוצה טיפולית, הומלץ על דחיה נוספת של הדיוון בעניין העונש. במהלך תקופת הדחיה ימשר הטיפול הפרטני בנאשם, אשר נועד בין השאר, גם להכנה לקרה של שילובו בקבוצה טיפולית, אם הדבר יאפשר. בהתאם להמליצה זו, ישיבת הטיעונים לעונש נדחתה לחודש ינואר 2021. כמו כן, בהתאם להחלטה מיום 20.9.2020, התקבלה בקשה הנאשם לשינוי מקום עבודתו, שלו הורשה יצאת (בעקבות סגירת המסתודה שבה עבד קודם לכן).

התסkieר השלישי מיום 6.1.2021

14. ביום 27.12.2020 שולב הנאשם בקבוצה טיפולית ארוכת טווח המיועדת לאבות הנוגדים אלימים כלפי ילדיהם ובמקביל נמסכו שיחות פרטניות שלו עם קצין המבחן, אשר בשל מגבלות משבר הקורונה, חלkan נערכו באמצעות שיחות טלפון. על-פי דיווח של מנהלה הקבוצה, הנאשם השתתף באופן פעיל בקבוצה, שיתף מניסיונו ואף יצר קשרים עם שאר משתפי הקבוצה.

על רקע האמור, הומלץ על דחיה נוספת בעניין העונש, וכן הומלץ לאפשר לנאשם להגיע אל פעילות הקבוצה ללא ליווי. בהחלטה מיום 6.1.2021 נקבע כי בשל הסגר על רקע התפרצות נגיף הקורונה שהחל למחരת ו בשל האמור בתסקיר, ישיבת הטיעונים לעונש תידחה לחודש אפריל 2021.

התסkieר הרביעי מיום 19.4.2021

15. בתסקיר זה דוח כו חלק מפגשי הקבוצה הטיפולית בוטל על רקע מגבלות הקורונה, כי הנאשם נכח בשבועה מתוך שנות המפגשים שהתקיימו וכי בתקופות שבהן בוטלו המפגשים, הוא היה בקשר טלפוני עם מנהלה הקבוצה. על-פי דיווחו מנהלה הקבוצה, הנאשם השתתף בתהיליך הטיפולי באופן מלא ואף ניכרת מוכנותו לתהיליך הטיפולי מתוך רצון לשיפור התנהלותו עם ילדיו, שעמדו היה בנתק ו לשיפור התנהלותו במערכות הזוגית החדשה. הנאשם שיתף כי הוא חש בשינויו שהוא עבר וכי הוא מרגש רגוע יותר. הוא הביע נוכנות להמשך שיתוף הפעולה עם התהיליך הטיפולי, כפי שיידרש ממנו, מתוך רצון לשיקם את חייו ולנוכח תחשותו כי התהיליך הקבוצתי מסיע לו בכך. לצד זה, תיאר הנאשם קשיים על

רקע התרחקו מילדיו, שהטעצמו לאחר שנודע לו שאם התחתנה ועתה ילדי גדים עם גבר אחר מבלי שהוא יכול לסייע להם, אם יזדקקו לו. הוא אף הביע קשיים לנוכח מעצר הבית הממושך שבו היה נתון, בעיקר על רקע העובדה שאשתו כבר הייתה בהריון שני והם מגדלים את בנים המשותף בבית הוריה, תוך פגעה בפרטיהם.

קצין המבחן הוסיף כי ניכר שהנאשם השתלב באופן חיובי בקבוצה הטיפולית וכי הוא מבטא מוטיבציה גבוהה להצלחת הטיפול ולנכונות לעירית שנייה. לפיכך שב שירות המבחן וביקש לדוחות בחודשים את הדיון בעניין עונשו של הנאשם.

16. בעקבות הדיון ביום 27.4.2021 ניתנה החלטה הקובעת כי בהתאם להמלצת שירות המבחן, הנאשם יוכל לחזור לגור עם אשתו בביתם בשכונת צור באחר, המרוחק מבית גירושתו וילדיו. כמו כן בוטל מעצר הבית, אך נקבע כי נאסר על הנאשם להתקרב אל אשתו הראשונה וילדיו הגרים בשכונת ג'אבל מוכבר, אלא אם כן יקבע אחרת, במסגרת ההליך הנדרן, בהליך משפטיא אחר אשר במסגרת נדונה שאלת מפגשו של הנאשם עם ילדיו או בפיקוח שירות הרווחה.

התסניר החמישי ביום 21.6.2021

17. בתסניר זה דוח על הקבוצה הטיפולית ארוכת הטווח שבה שולב הנאשם, העוסקת בשינויי דפוסי תקשורת של אבות עם ילדיהם ובאמצע מאפייני תקשורת מיטיבים, מקדמים ולא אלימים וכן בשיפור הקשר של האבות עם ילדיהם. מנחה הקבוצה דיווח על כך שהנאשם מגיע לכל המפגשים ומשתתף בהם תוך שיתוף, ביטוי ויכולת לבחינה עצמית כנה ומשתפת. אף ניכר כי הוא מכיר באחריות למעשיו, מפנים את חומרתם ונתרם מתכני הטיפול. הנאשם אף הביע שמחה חוזרתם אל ביתו ואל שגרת עבודתו וכן על השיפור שהל בצלםו הכלכלי. לדבריו, הוא שומר על צו ההרחקה מילדיו, אשר כפי שנמסר לו, אינם מעוניינים בקשר עמו. עם זאת, לדבריו קיבל איזומים מאשתו הראשונה ומבן זוגה ואף שמע כי ילדיו אינם יכולים לטפל בהם זקנים לו וכי הדבר מסב לו דאגה רבה, תסכול וחוסר אונים בשל חוסר יכולתו לשיעם להם. על רקע זה, שירות המבחן עודד את הנאשם לפנות אל גורמי הרווחה ולהסתמיע בהם.

שירות המבחן דיווח על התהילה הרצינית, העמוק והחויבי שעבר הנאשם בכל הנוגע לדפוסי חשבתו ובהתנהלותו הזוגית. כן נאמר, כי הוא עובד על דפוסי התנהגוותו האלימים מתוך מחויבות ורצון להצליח בתהילה הטיפול. על רקע זה התבקשה דחיתת הדיון בעניין עונשו באربעה חודשים נוספים. בהסכמה הנאשם ובհיעדר עמדה של המאשימה, הדיון בעניין העונש נדחה לחודש ספטמבר 2021.

התסניר השישי ביום 5.10.2021, המלצת שירות המבחן וחו"ד הממונה על עבודות שירות

18. גם הפעם דוח על שיתוף הפעולה המלא של הנאשם עם הקבוצה הטיפולית ארוכת הטווח שבה שולב, על הגעתו הסדרה אל כל המפגשים ועל כך שנתרם מטהlixir זה ומסתייע בו. אף הפעם נאמר כי הוא מביע דאגה לילדים שערם אינם בקשר וכי עודדו אותו לפנות בעניין זה אל גורמי הרווחה. הנאשם אף שיתף כי הוא חשש מהאפשרות שיושות עליו מאסר בפועל, באופן שיפגע בפרנסתו.

התרשומות שירות המבחן היא כי הנאשם עבר תהליך רציני ועמוק הכלול שניי חיובי בדפוסי חשבתו ובהתנהלותו המשפחתי והזוגית, מתוך מחויבות, רצון ומוטיבציה פנימית להצלחת תהליך זה. במסגרת המלצתו שקל שירות המבחן את כל האמור, את מעשיו הקשים של הנאשם כלפי בתו, את הכרתו באחריותו למשיו וכן את העובדה ששיתף פעולה עם התהילך הטיפולי באופן מלא. כן נשקלו מעצרו במשך חדש וחצי ומעצר הבית הממושך ואת מגבלותיו ואת העובדה שהנאשם מעולם לא הפר את תנאי השחרור.

על רקע כל אלו, שירות המבחן המליץ להימנע מהשתתפות מסר בפועל על הנאשם. עם זאת הומלץ על עונשה מוחשית המחייב גבולות דוגמת מאסר בעבודות שירות לתקופה קצרה, לצד מאסר מוותנה מרთיע. כן הומלץ שיינטן צו מבנן לשנה, שבמהלכו ימשיך הנאשם להשתתף בקבוצת הטיפולית.

19. לנוכח המלצת שירות המבחן, בעקבות הדיון מיום 10.10.2021 ולמרות התנגדות המאשימה, הבקשה חוות דעת הממונה על עבודות שירות, תוך הבירה כי אין בכך כדי לחיב או כדי ליצור הסתמכות מצד הנאשם לעניין העונש שייקבע. חוות דעת הממונה על עבודות שירות, שלפיה הנאשם נמצא מתאים לעונשה זו, הוגשה ביום 10.11.2021.

הראות לעונש

20. מטעם המאשימה הוגש גילוון הרשותותי הקודמות של הנאשם, שעלה-פיו כאמור, הוא הורשע בשנת 2017 בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש, שנעבירה כלפי בת זוגו ובעבירות תקיפה. בשל כך הוא נדון לחודש מאסר, מאסר מוותנה וכן ניתן צו מבנן לשנה. כן הוגש כתוב האישום והחלטת בית המשפט שלפיה בתחילת נקבע כי מטעמי שיקום, יושת על הנאשם מאסר בעבודות שירות למשך שלושה חודשים, אך בשל מגבלה טכנית הדבר לא התאפשר, ולפיכך עונשו הוועמד על 30 ימי מאסר (ת/1 ו-ת/2).

21. מטעם הנאשם הוגש מסמך רפואי התומך בטעنته שלפיה מיד לאחר שהכח את בתו, הואלקח לבדיקה רפואי, אשר בעקבותיה לא נמצא במצבים ונקבע כי במקרה של החמרה, תפנה לבית חולים (ג/א).

טענות מצדדים בעניין העונש, לרבות דברי הנאשם

טענות המאשימה

22. בא-כוח המאשימה הדגיש את חומרת הפגיעה שנגרמה לעינה של בתו של הנאשם כתוצאה מהמכה שניתנה לה הנאשם וכן על כך שבשל חומרת הפגיעה היא נזקקה לניטוח בעינה זמן מה לאחר מכן. עוד עמד על כך שאין זו הרשעה ראשונה של הנאשם בעבירת אלימות במשפחה.

בעניין הערכים החברתיים אשר נפגעו מהמעשה, הדגיש בא-כוח המאשימה את הזכות של כל אדם לשלוות גופו ועל

אחת כמוה וכמה במקומם שמדובר בקטין. במקרה הנדון, לפגיעה בערכיהם אלו נודעת חומרה יתרה, לנוכח העובדה שהפוגע הוא האחראי על הקטין ומכאן לטענותו, תפקידה של החברה ושל בית המשפט להגן על הקטינים ולהחמיר בעונשם של הפוגעים בהם. לעניין זה הפנה אל דברי בית המשפט (כבוד השופט ס' ג'יבראן) בע"פ 792/10 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.2.2011) (להלן - ע"פ 10/792), כי "לא די ברטוריקה מרתיעה המוקעה את עבירות האלימות במשפחה, ויש לגבות את האמירות החשובות שבפסקין הדין בענישה הולמת".

בעניין נסיבות העבירה טען בא-כוח המआשימה, כי מדובר בטענה בדבר התוצאות הבת אל אשתו השנייה של הנאשם, אמה החורגת. מעבר למעשה האלימות, ישנה השפהה של הבית, אשר הכתה לוותה בצעקות כלפי בנוacht האישה. הנזק שנגרם הוא ממשמעותי, שאף הצריך ניתוח בהרדים לשם תיקון הנזק שנגרם לעין. מדובר אפוא, בכךן חמור הנitin להערכתה, אף בהיעדר תסקיר בעניין נגעת העבירה, אשר לא הוגש כדי להימנע מהעצמה הפגיעה בה ובתא המשפחה המורכב.

.23 בעניין מדיניות הענישה הנוגגת, הפנה בא-כוח המआשימה אל חמשת פסקין הדין הבאים:

(1) ת"פ (מחוזי חיפה) 11256-06-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (12.12.2012) - הנאשם הורשע על-פי הודהתו בתקיפת קטין (סעיף 368(ב)(ב) סיפה), בכך שהיכה את בתו, בת 15, וגרם לה שבר באף שהצריך ניתוח לתקןו. לחובתו ארבע הרשעות קודמת, מתוכן שלוש בתקיפת קטין בידי אחראי. הושתו עליו שנת מאסר בפועל, מאסר מותנה וחילוט סך 10,000 ₪ בעקבות התחייבות שניתנה לאחר הרשעתו הקודמת.

(2) ת"פ (שלום בא"ש) 40427-12-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (15.7.2014) - הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בשתי עבירות תקיפת קטין (סעיף 368(ב)(א)) ו בשלוש עבירות תקיפת קטין בנסיבות מחמיירות (סעיף 382(ב)(2)), בכך שהכה חמישה מתשעת ילדים, בין השאר בכך שטרם להם ואף היכה אותם באמצעות מקל או חגורה. הושתו 24 חודשים מאסר בפועל ומאסרים מותניים. בעקבות ערעורו ע"פ (מחוזי בא"ש) 17237-09-14 (מיום 3.12.2014) ולנוכח נסיבות מיוחדות (פטירת בנו) הופחת עונש המאסר ל-15 חודשים.

(3) ת"פ (שלום ירושלים) 5868-10-20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (18.7.2021) - הנאשם, שאין לחובתו הרשעות קודמות, הורשע לאחר שמיית הוכחות בעבירות תקיפת קטין ((סעיף 368(ב)(א)) ובעבירות תקיפת קטין בידי אחראי (סעיף 382(ב)(2)). מדובר בריבוי עבירות שהנאשם עבר בכך שבחמישה אירועים הכה את ילדים מנישואיו הראשונים בין השאר באמצעות חגורה וכבל חשמל. הושתו עליו 22 חודשים מאסר בפועל ומאסרים מותניים. הנאשם ערער על הכרעת הדין ועל גזר הדין, אך בסופו של דבר העמיד את ערעורו רק על גזר הדין (ע"פ (מחוזי ירושלים) 6722-09-21). לא ראייתי לנכון להידרש להליך זה, הנדון לפני מותב שבו אני ישבת.

(4) ת"פ (שלום בא"ש) 14/2007 מדינת ישראל נ' פלוני (4.8.2015) - הנשם הורשע על-פי הודהתו במספר רב של עבירות אלימות שעבר כלפי בת זוגו וילדיו ובUBEIRAT הדחה בחקירה, במהלך ארבעה אירועים (ארבעה אישומים). לחובתו ש הרשות קודמות בעבירות אלימות ובUBEIRAT רכוש שבטען נשא בעונשי מאסר. הושטו עליו 44 חודשים מאסר בפועל ומאסרים מותניים וכן הופלו 8 חודשים מאסר מותנה, חצי במצابر.

24. לנוכח האמור וההתחשב במידיניות הענישה הנוהגת, עדמת המאשימה היא כי מתחם העונש ההולם בנסיבות העניין הוא בין שנה לשושן שנות מאסר בפועל.

בעניין נסיבותו של הנשם ובunny מיקום עונשו בתחום המתחם, טען בא-כח המאשימה, כי יש לזכוף לזכותו את הודהתו, את החיסכון בזמן השיפוט ומצורך בשמייעת עדויות אשתו וילדיו ואת הכרתו לאחריותו. לצד זה יש לשקל את הרשותה הקודמת ואת ההזדמנויות שניתנה לו בעקבותיה, אך למורת זאת, בשעת כעס, הוא לא שלט בעצמו והביא לפגיעה הקשה בבתו. עוד נטען, כי יש לשקל גם שיקולי גמול והרתעה.

בעניין תסקير שירות המבחן והמלצתו טען בא-כח המאשימה, כי אמנים ניתנה הסכמת המאשימה לשילוב הנשם בתכנית הטיפולית ולדוחית הטיעונים לעונש בשל כך, אולם שיקולי השיקום כבר נשלו בעניינו של הנשם, בעקבות הרשותה הקודמת, שاذ גרם לשבר בכף ידה של אשתו הראשונה. לפיכך ולמרות התהילה השיקומי, יש מקום להשתת עונש מאסר, בשונה מהמלצת שירות המבחן, אשר לפי עדמת המאשימה, אינה מבטאת את הענישה ההולמת בנסיבות העניין. לפיכך עתירה המאשימה לקבוע את עונשו של הנשם בשלוש האמצעי של מתחם העונש, מאסר מותנה ופיצוי לנפגעת. בעניין הפיצוי נטען, כי מן הראו שהבת הנפגעת תדע כי אביה פיצה אותה בשל פגיעה וכי סכום הפיצוי ישמר לה עד הגעתה לגיל בגרות.

טענות ההגנה

25. בא-כח הנשם עמד על משך המעצר שבו היה הנשם נתון ועל המגבילות שהוטלו עליו במשך תקופה ממושכת, שמהלכה היה במעצר בית מלא וכי רק מאוחר יותר הורשה לצאת רק לעבודה. לטענתו, עדמת המאשימה עומדת בסתרה לתהילה השיקום שעבר הנשם ולכך שהוא משוחרר זה זמן רב ואף הוכיח כי אינו מסוכן. לטענתו, אף יש לחתת הדעת למשך הזמן שעבר מאז ההילך הקודם, אשר בעקבותיו התגרש מAshuto הראשונה, הנפגעת באותו הליך. לטענתו, מערכת היחסים בין הנשם לאשתו הראשונה הייתה עכורה והובילה לעימותים ולאלים, אך יש לשקל גם את נסיבותו של אותו אירוע, שבמהלכו ترك הנשם את דלת הבית וכתוצאה לכך נפגעה היד של אשתו אז, שאחזה במש��וף הדלת. על-פי טענתו, דבר היה בביש מזל, בדומה לאירוע הנדון, שבו כתוצאה לכך שסתור לבתו, פגיעהה בגין הייתה קשה, למורת העובדה שהוא כלל לא ציפה או העריך שזו תהיה תוצאה מעשו ולפיכך הנזק אינו עומד ביחס סביר למידת חמורת המעשה. עם זאת הדגיש, כי מיד משהבין הנשם את חמורת הפגיעה, מיהר לחתת את בתו לבדיקה רפואי ורופא בקופת החולים, אך הרופא לא הבחן בחומרת הפגיעה, כפי שעולה מהמסמך הרפואי שהגיש (נ/1).

בא-כוח הנאשם הוסיף כי בעקבות ההליך הקודם הנאשם תהילך שיקומי וכי בהיעדר הרשות קודמות, אף נקבע כי יושתו עליו שלושה חודשי עבודות שירות. לאחר שניתן היה להשית עליו עונש זה, נקבע לבסוף כי ישא בחודש מסר בפועל.

26. בא-כוח הנאשם חזר והציג כי יש לבחון את המעשה ולא רק את תוצאתו. לטענתו, בוחינת ההחלטה מעלה כי לא הייתה הצדקה לעבירה החמורה שבה הנאשם הנאשם ואף לא העמדתו לדין בבית המשפט המחויז. לטענתו, במקרים דומים, הוגש כתבי אישום לבית משפט השלום והרשעה אף הייתה בעבירות קלות יותר. לעניין סעיף העבירה, הפנה אל החלטות הבאות: ע"פ 3792/01 **פדייה נ' מדינת ישראל** (25.3.2002) - נקבע כי לגבי הכתת הנגע במכת אגרוף שגרמה לשבר באפו, נכון להרשותם בעבירות תקיפה הגורמת חבלה ממשית (לפי סעיף 380 בחוק) (שם, כבוד השופט א' א' לוי, פסקה 15(ה)); ת"פ (מחוזי ירושלים) 47268-08-18 **מדינת ישראל נ' איליה** (כבוד השופט ד' טפרברג, החלטה מיום 25.2.2019, **פלוני נ' מדינת ישראל** (29.8.2013) - למראות שדובר בדקירות, הנאשם הורשע בחבלה חמורה במקרים מחמירות (לפי סעיפים 333 ו-335(א)(1) בחוק)

בא-כוח הנאשם טען אפוא, כי יש לקבוע את מתחם העונש בהתחשב בכך שמדובר במעשה יחיד של סטייה, ללא אמצעי כלשהו (מקל, חgorה וכדומה), תוך התחשבות בתהילך השיקום המשמעותי שעבר הנאשם, אשר בכל מקרה מצדיק חריגה לפחות מתחם העונש. מדובר בתהילך שיקומי ממושך, ארוך טווח ואינטנסיבי, שם ניתן צו מב奸, ימשך לאחר מתן גזר הדין. חרף הקשיים הקשורים בהסתמدة בתהילך זה, הנאשם נרתם לכך ועל-פי דברי שירות המבחן, השינוי המשמעותי שהל בוכן ניכר.

27. בעניין נסיבותו של הנאשם, ביקש בא-כוחו לתת משקל למאਮציו של הנאשם לפrens את ילדיו, וכן טען, כי נכון להיום, בעלה של אשתו הקודמת נעזר לאחר שנתקט אלימות כלפי ילדיהם. כן ביקש להתחשב בכך שמערכת בפועל, במשך מעצר הבית בבית הורי אשתו ובפרנסתו שנפגעה בשל כך. לדבריו, ביום הנאשם עובד בעבודה מסודרת במסעדת ומעורך שם מאד. הוא מסור לעבודתו ואף עובד בஸירות כפולה. אם יושת עליו מסר, שוב יאבד את פרנסתו ואף עובדה זו צריכה להישקל.

דברי הנאשם

28. הנאשם חזר על הودאות בנסיבות והוסיף כי הוא מכיר בטעותו. ביום הוא עבר התהילך קשה עם ילדיו, שאוותם לא ראה מאז מעצרו, אך שמע שבעלתה של גירושתו הכה אותם ונעוצר בשל שכך. היום אין לידיו אבא ואין מי שייפרנס אותם ולאם נולד ילד חדש. עוד סיפר הנאשם, כי הוא עובד קשה כדי לפrens את משפחתו. הוא אחראי במסעדת 'עזרא' ועובד שם 12 שעות ביום. חלק משכורתו הוא מעביר באמצעות אחיו לידיו והוסיף, כי חשוב לו מאוד שלילדיו יחזרו אליו. עוד ביפור על התהילך הטיפולי שעבר ואמר כי הוא מתכוון להמשיך בו בפיקוח קצין מב奸, אם ניתן צו מב奸 בהתאם להמלצת שירות המבחן המליך.

קבעת מתחם העונש הולם

29. **הערכיים החברתיים שנפגעו מהעבירות ומידת הפגיעה בהם:** עבירות תקיפה קטין בידי אחדאי בנסיבות חמימות באלה להגן על ערך שלמות גופו של הקטין, על שלמות נפשו, ועל כבודו. כאמור בע"פ 792/10, שאליו הפנה בא-כוח המआימה, "עבירות אלו מתרחשות על דרך הכלל בבית פנימה, בגין רואה ובאין שמע ומוסתרות היבט מהסביבה. פעמים רבות שרווי התקוף בكونספציה שנויות לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפתח ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנוהג במשפטו כרצונו, כמו הייתה קניתו. אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האלימות במשפחה, מעיצימים את הסכנה הנש��ת מן התקוף כמו גם את חשיבותם של שיקולי הרעתה האישית והציבורית". אכן כאמור שם, מדובר בעבירות חמורות שאין די בהוקעתן, אלא נדרש ענישה הולמת.

כפי שטען בא-כוח הנאשם, המעשה לא היה מתוכנן ואף לא נעשה באמצעות מכשיר כלשהו, כפי שהיה במקרים חמורים אחרים שבהם הורשו אבות שהכו את ילדיהם באמצעות כבל, חגוראה וכדומה. עם זאת, דובר במקרה קשה, אשר הובילה לתוצאה קשה בנסיבות שהיא בהן כדי להשפיל את הבית הנפגעת. עם זאת, משעמד על חומרת מעשי, מיהר לקחת אותה לטיפול רפואי. לנוכח הנסיבות שהבן נבערעה העבירה, עצמת הפגיעה בערכיים המוגנים היא למצער בינוינה.

30. **בחינת מדיניות הענישה הנהגת:** נוסף על הפסיקה שהציגה המआימה, נבחנו גם פסקי דין נוספים ובין השאר, אלו:

(1) ע"פ 1687/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (1.5.2012) - המערער ואשתו הורשו על-פי הودאותיהם בהכאה תדירה של בנה הקטין של האישה (סעיף 368ב(ב)) ובזהנתו במשך תקופה ממושכת (סעיף 362), תוך גרימת מכאב פיזי ונפשי וחלות. על המערער שלחוותו הרשעות קודמות בעבירות אלימות ואיומים, הושתו 10 חודשי מאסר בפועל, הופעלו 10 חודשי מאסר מותנה, מחציתו בחופף וכן הושת מאסר מותנה במשך 18 חודשים. הערעור נדחה תוך קביעה כי אין די בנסיבות המערער להשתלב בתהיל טיפול שטרם החל.

(2) ע"פ 4303/06 **טוטמן נ' מדינת ישראל** (16.10.2006) - המערער והמערערת הורשו על-פי הודאותיהם בעבירת התעללות בקטין (סעיף 368 סיפה), תקיפה קטין הגורמת חבלה חמורה (סעיף 368ב(ב) סיפה), הזנתה ילדים (סעיף 362) והפרת חובת הורה לקטין (סעיפים 323 ו-337). גרים אלימות נעשו כלפי שלושת ילדיה הקטנים של המערערת ובهم תינוקת והתבטאו בהכאה, גרימת כוויות, או טיפול בשבר שנגרם לתינוקת ביד ועוד. על שני המערערים הושתו שנת מאסר בפועל ושנתיים מאסר מותנה. על המערערת הוטל גם צו פיקוח במשך שנה.

(3) ע"פ 4302/18 **بوكשטיין נ' מדינת ישראל** (21.1.2019) - המערערת שטיפלה בתינוק, הורשה

על-פי הودאתה בעבירות התעללות בקטין חסר ישע בידי אחראי (סעיף 368ג סיפה) ובעבירות תקיפת קטין בידי אחראי שגרמה לחבלת של ממש (סעיף 368בב(ב) סיפה). הושטו עליה 15 חודשים מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצויים לנפגע העבירה בסך 20,000 ₪.

(4) ת"פ (מחוזי מרכז) 16-12-19737 **מדינת ישראל נ' פלוני** (16.11.2017) - הנאשם הורשע על-פי הודהתו בעבירות תקיפת קטין בידי אחראי (סעיפים 382(ב)(2) ו-380(3)), תקיפת קטין הגורמת לחבלת חמורה (סעיף 368בב(ב) סיפה) והדחה בחיקירה. מדובר בשלושה אירועי אלימות קשים כלפי ילדו התינוק של הנאשם, אשר כתוצאה מהם נגרם לידי שבר בשוק סמור לקרסול והוא אף לא נלקח לטיפול. הושט עונש מוסכם שככל 24 חודשים מאסר בפועל, מאסרים מותנים וצו מבנן למשך שנתיים ממועד השחרור מהמאסר.

(5) ת"פ (מחוזי ב"ש) 15-07-21593 **מדינת ישראל נ' פלוני** (16.3.2017) - הנאשם הורשע על-פי הודהתו בעבירות תקיפת קטין (סעיף 368בב(ב) סיפה). הוא הטיח ברצפה את בנו הקטן, בן 6, וכתוצאה מהר איבד הבן את הכרתו, נגרם לו שבר בלסת, נפichות בעפupyים ודימומיים תת עוריים בפנים. בהתחשב בכך שהנתן מיהר לפנות את בנו אל בית החולים ובמחלצת שירות המבחן אשר ניתנה בין השאר, לנוכח התגיותות הנאשם לטיפול, הושטו עליו בהסכם המאשימה, 200 שעות של"ץ, 6 חודשים מאסר מותנה, חתימה על התחייבות וצו מבנן למשך שנה.

ברוב פסקי הדין שהובאו, אלו שאליהם הפנתה המאשימה ואלו המובאים לעיל, מדובר אירועי אלימות כלפי ילד, בשונה מעניינו של הנאשם, אשר הורשע בשל מקרה יחיד. בהתחשב בעובדה זו, נראה כי על-פי מדיניות הענישה הנהוגה, טווח הענישה בשל מקרה אחד הוא מאסר בפועל למשך מספר חדשים ולכל היוטר למשך שנה.

31. **נסיבות העבירה:** בעניין נסיבות העבירה ניתן משקל לכך שמדובר במעשה ספונטני, אך אימפולטיבי ואגרסיבי, מוביל שהנתן נתן את הדעת להשלכות העשויות להיות לחבטה בעוצמה קשה בפניה של בתו. כן ניתן משקל למצה הקשה שנגרם לבתו, אשר הצריך ניתוח בעין, איבר רגיש בלבד, לשם תיקון הנזק. לצד זה ניתן משקל גם לכך שמיד לאחר הפגיעה בבתו,לקח אותה הנאשם לקבלת טיפול רפואי, אך למehrבה הצער, הרופא לא אבחן נכונה את חומרת הפגיעה (כפי שעולה מ-/2). כן נשקלה העובדה שהיא על הנתבע את משמעות חומרת מעשייו ולהימנע מהם. דזוקא אובדן השליטה מצדו, שהביאו למעשה, הפק אותו לחמור. אפילו ראה הנאשם במעשה של בתו משום התגרות, מצופה כי אדם מבוגר ישלוט במעשהיו וימנע מתגובה קשה, כפי שהגיב. בדומה, אפילו לא היה נגרם נזק חמור, היה מקום לראות את החומרה בעצם המעשה, הכרוך גם בפגיעה פיזית וגם בהשפלה בתו, אשר נעשה תוך ניצול כוחו של הנאשם לעומת בתו.

32. **קביעת מתחם העונש ההולם - סיכום:** בהתאם לעיקנון ההוראה, בהתחשב במידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים ובמדיניות הענישה הנהוגה, שעליהם עמדנו וכן בהתחשב בנסיבות שבahn נعتبرה העבירה, מתחם העונש ההולם במרקחה הנדון, שבו מדובר במעשה יחיד, נع בין **מספר חודשים מאסר, לרבות בעבודות שירות, לבין שנת מאסר בפועל.**

33. **נסיבותו של הנאשם שאינו קשורות במעשה העבירה:** במסגרת זו נshallו בעיקר השיקולים הבאים: **ראשית**, הרשעתו הקודמת של הנאשם בעבירות אלימות במשפחה. לצד זה ניתן משקל גם לאורח חייו הנורומי, להיותו אב לחמישה ילדים וכי אשתו עומדת ללדת את ילדם המשותף השני וכי עונש מאסר עלול להשליך לרעה על משפחתו ואף יפגע בפרנסת כל ילדיו, מאשתו הראשונה ומאשתו השנייה; **שנייה**, מיד לאחר מעשה העבירה נחפץ, הנאשם לקחת את בתו לבדיקה רפואי ולטיפול; **שלישית**, הנאשם הכיר באחריותו למשעים, הביע צער וחרטה כנים, הודה בבית המשפט בשלב מוקדם וחזר והודה במעשים לפני שירות המבחן. הוא אף נרתם לתהיליך טיפולו ארוך וממושך כדי לסייע מדרכו הרעה והפוגעת. בהודאותו הוא אף חסר מבתו ומאשתו את הצורך לחובתו במסגרת ההיליך הנדון, על כל הכרוך בכך, ואף חסר מזמן של בית המשפט; **רביעית**, נשקל הנתק שגרם בין הנאשם לבן ילדו מאשתו הראשונה בעקבות האירוע הנדון ובعقبות מעצרו, על כל הקשיים הכרוכים בכך ולרבות הצער שהדבר מסב לנאם, כפי שהביע זאת בפני קצין המבחן פעמים רבות, כמפורט לעיל; **חמישית**, ניתן משקל לכך שהנאם היה עצור במשך חודש וחצי (ימים 28.7.2019 עד יום 12.9.2019) וכי פרק זמן זה ינוכה מכל תקופת מאסר שתושת עליו. כמו כן, ניתן משקל לתקופה הממושכת שבה הגבלה חירוטו של הנאשם ויכולתו להתפרנס לנוכח מעצר הבית שבו היה נתון בבית הורי אשתו, על כל הקשיים הכרוכים בכך. תחילת היה במעצר בית מלא במשך כתשעה חודשים (ימים 12.9.2019 עד יום 20.6.2020), ולאחר מכן במשך כשרה חודשים וחצי (ימים 11.6.2020 ועד יום 27.4.2021), הורשה לצאת רק לעבודה. מעצר בית חלקו זה בוטל רק לפני שבועהיים וחודשים, אז הורשה לחזור אל ביתו.

34. **גזירת העונש המתאים לנאם:** שיקולת כל השיקולים שעלהם עמדנו, לרבות עמדת המאשימה וטענותו של בא-כוח הנאשם, מוביל לכך שיש להעמיד את עונשו של הנאשם במחצית התחתונה של מתחם העונש, גם אם לא בתחום מתחם העונש.

גם אלמלא מסקנה זו, אילו היה הנקבע מתחם עונש מחמיר יותר, היה מקום לחריגה לkolha ממתחם העונש, לנוכח שיקולי שיקום (על-פי סעיף 40 בחוק). במשך תקופה ממושכת מאד, למעט שנים, הנאשם מתמיד בתהיליך טיפולו ושיקומי מטעם שירות המבחן, מקפיד להגיע אל כל המפגשים, משתחף פועלה באופן מלא ועל-פי דיווחי מנהלי הקבוצה שבה הוא משתתף, תהיליך זהאמין קידם אותו והביא לשינוי ניכר ומשמעותי בכל הנוגע להתנהלותו בהקשר של העבירה בעבר. הנאשם אף נכוון להוסיף ולהתמיד בתהיליך זה גם לאחר גזירת עונשו. מדובר אפוא, בנסיבות המצדיקות מתן משקל של ממש לתהיליך הטיפולו והשיקומי שהנאם עבר וועבר ומעוניין להוסיף ולהשתתף בו.

בנסיבות אלו, כדי לאפשר את המשך התהיליך הטיפולי המבורך שבו משתתף הנאשם וכדי לצמצם ככל הנימן את הפגיעה הנוספת בפרנסת משפחתו, עונש המאסר שיושת על הנאשם יהיה בעבודות שירות. במסגרת קביעת משך עבודות השירות, נלקחה בחשבון התקופה שבה היה הנאשם במעצר (חודש וחצי) וכן ניתן משקל לתקופה הממושכת שבה היה במעצר בית מלא ולאחר מכן במעצר בית חלקו, כאמור לעיל.

כמו כן, לנוכח הדוחק הכלכלי שבו נתונה משפחת הנאשם, העובدة שהנאם מפרנס משפחה גדולה, לרבות את ילדיו מנישואיו הקודמים ובהם בתו, הנפגעת בהיליך הנדון והפגיעה האפשרית בפרנסת המשפחה לנוכח תקופת המאסר

בעבודות שירות, לא ראוי לנכון לחיבבו לשלם לה פיצויים.

גזר הדין - סיכום

.35. לאחר שקידת כל השיקולים שהובאו לעיל, על הנאשם נגזרים העונשים הבאים:

א. מאסר בעבודות שירות למשך ארבעה חודשים וחצי. בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 10.11.2021, הנאשם יעשה את עבודות השירות בסניף הדואר בקרית היובל, במשך חמישה ימים בשבוע, החל מיום 18.1.2022 ובהתאם להוראות האחראי.

ב. מאסר מותנה למשך שלושה חודשים. הנאשם ישא עונש זה אם יעבור תור שלוש שנים ממועד מתן גזר דין עבירות אלימות מסווג פשע, או ניסיון לעبور עבירה כאמור.

ג. מאסר מותנה למשך חודש וחצי. הנאשם ישא עונש זה אם יעבור תור שלוש שנים ממועד מתן גזר דין עבירות אלימות מסווג עוון, או ניסיון לעبور עבירה כאמור.

ד. צו מב奸 למשך שנה החל ממועד גזר הדין.

צו המבחן ניתן לאחר שבהתאם לסעיף 3 בפקודת המבחן [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, הוסבירה לנאים שימוש הצו והוא הביע את נוכנותו למלא אחר הוראותיו. כמו כן, בהתאם להוראה זו, הוא אף הזהר כי אם לא ימלא אחר הצו מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת יהיה צפוי לעונש.

.36. המזכירות תמציא את גזר הדין אל שירות המבחן למבוגרים ועל הממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך ארבעים וחמשה ימים.

ניתן היום, כ"א בכסלו התשפ"ב, 25 בנובמבר 2021, במעמד הנאשם ובאי-כח הצדדים, כמפורט בפרוטוקול הדיון מהיום.

**תמר בר-אשר,
שופטת**